

1902-10-15

AFSENDER

Christian Brandstrup

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Jørgen Brandstrup

Ludvig Brandstrup, visedigter

Thora Branner

Louise Brønsted

Alhed Larsen

Johanne Christine Larsen

Christine Mackie

Otto Emil Paludan

Ellen Sawyer

Albrecht Warberg

Andreas Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB2655

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en

efterkommer af Louise Brønsted

DOKUMENTINDHOLD

Det er ufatteligt, at Albrecht/Abba Warberg er død. Christian Brandstrup har ondt af Laura og børnene. Hun må huske alt det gode. Mon Laura kan blive boende i huset?

Christian var igang med et brev til Elle(n), da Albrecht døde, og nu vil han skrive et nyt.

Ludvig er nr. et i sin klasse og har let ved at lære. Jørgen er nummer seks i klassen.

Hvis Laura kommer til København, må hun besøge Christian og hans familie.

TRANSSKRIFTION

[Fortrykt på side 1:]

C. BRANDSTRUP

[Håndskrevet i brevet:]

15/10 1902

Kjære Laura!

Tak for sidst! Hvor det dog er mærkelig ufatteligt, at den kjære Abba er borte for stedse, at man aldrig mere skal se hans rare milde Ansigt og mærke den rolige hygge, som formelig straaledede ud fra ham. Du kan tro, det kneb vældigt for mig at komme kjørende og savne ham i kontorvinduet og bagefter at gaa rundt i Stuerne og savne ham, som jo altid har været en saa mageløs elskværdig Svoger. Og det gjorde mig saa inderlig ondt for Eder alle, ikke mindst for Børnene, hvis store Sorg var saa tydelig og rimelig, ja vi holdt jo alle meget af ham, men Du er dog den, der maa savne ham mest, Du stod ham nærmest, Du kjendte ham tilfulde med hans Fuldkommenheder og Skrøbeligheder, og det gaaer jo altid saaledes med linierne om en kjær Afdød, at det efterhaanden forklares, saa at man husker mere og mere alt det gode og smukke, medens Mindet om Fejlene og Skrøbelighederne træder mere og mere i Baggrunden. Det er godt, at det er saaledes. Jeg kan da kun ønske Dig, at Du, naar du nu kjæmper med dit store tunge Savn, snart maa komme til Ro i Tanken om alt det gode og smukke, der var ved ham og om, at hans Timeglas i Virkeligheden var indsunket, han havde vist faaet, hvad Livet havde til ham af godt, og det vilde vist være Synd at ønske ham tilbage, hvor gjerne vi alle vilde se ham igjen. Vi have jo stadig talt meget om Dig og Børnene og hele Hjemmet i "Haabet", og vi længes meget efter at erfare, hvorledes det vil gaa, om Du kan og vil blive boende, og meget andet, og det er jo rimeligt, at der slet ingen Bestemmelse foreløbig kan tages. Det vil naturligvis først lidt efter lidt klare sig for Dig, hvorledes alt kan og bør blive. For os alle

staar det selvfølgelig som en tiltalende Tanke, at ens dejlige Hjem skulde kunne bevares, men jeg for mit Vedkommende ser godt en hel del af Vanskelighederne. Naa, nu bliver Du jo da foreløbig i Vinter. - Jeg skal have fat paa et Brev til Ellen, som jeg har sat mig for, at hun skal have til Svar paa et saare elskværdigt Brev, jeg fik fra hende. Jeg havde skreven 3 Sider til en Beyndelse, Aftenen før Abba døde, om Bedringen, der var indtraadt osv, men nu maa jeg begynde paany. - Da vi forleden kom hjem, laa "St. Georg og Dragen" jo og sov. De havde været artige og flinke under vor Fraværelse, det er meget sjældent sket, at vi begge har været flere Dage borte fra dem. "Dragen" (Ludvig) er atter bleven N_o_ 1 i sin Klasse, medens Jørgen er kommen ned fra N_o_ 5 til N_o_ 6, paa Grund af Anmærkning for "Urolighed og Uopmærksomhed". Hans Hovedkarakter er god nok. Ja de kjære Børn. De fylder mere og mere i Deres Forældres Tilværelse, jo ældre de bliver, det er saa mærkeligt at tænke paa, at man om ganske faa Aar har et Par voxne Sønner, om man lever. Ludvig har en for saa lille en Dreng mærkelig Evne til at lave Historie. Han husker det væsentlige og gaaer let hen over Bitingene og faaer snart et Overblik, som er ret paafaldende for hans Alder. Han har lettere ved at lære end Jørgen, medens jeg slet ikke troer, at hans Forstand i og for sig er bedre. - Hvor det er rart, at Du har Junge hjemme hos Dig nu, da alle andre vel ere rejste, hun maa være en stor Støtte for dig. Jeg tænker mig, at Du om nogen Tid kommer til at længes saa stærkt efter de 2, Du har i Kjøbenhavn, at Du rejser nogle Dage ind at besøge dem, og saa faar vi Dig forhaabentlig at se herude hos os. - Lev nu vel, kjære søde Laura! Hils Junge Palludan og de 3 unge Piger

Din hengivne Broder

Chr. B.

15/10 1902

C. BRANDSTRUP
ARKITEKT.

Kjære Laura!

Tak for sidst! Hvor det dog er mærkelig ufat-
teligt, at den kjære Abba er borte for stede,
at man aldrig mere skal se hans rare
milde ansigt og mærke den rolige sløppe,
som formelig straalte ud fra ham. Du kan
tro, at han selv bedt for mig at komme hje-
rind og se ham i Kontorvinduet og
bagefter at gaa rundt i stuerne og se ham,
som jo altid har været en saa magelig og
værdig Gæst. Og det gjorde mig saa indelig
sorgfuld for alle, ikke mindst for Børnene,
hvis store Sorg var saa tydelig og rimelig. Ja
vi hved jo alle meget af ham, men du
er dog den, der saa sæm ham mest, du
stod ham nærmest, du kjæmte ham tilfælles,
med ham Fuldkommenhed og Skribelighed.
Der, og det gælder jo altid saaledes med
skibene om en kjær Aftid, at det efter
hans

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

forblives, saa at man husker mere og mere
og alt det gode og smukke, medens mindet
om Fejlene og Skredelighederne trækkes mere og
mere i Baggrunden. Det er godt, at det er
saaledes. Men kan du huske endnu sig, at
du, naar du nu kommer ind til store
dunene paa, naar man kommer til Ro
i Tanten om alt det gode og smukke, der
var ved ham og om, at hans Tingles i
Forsigtigheden var indstillet, han havde end
faaet, hvad godt havde til ham af godt,
og det vidt vidt om Synd at omke ham til
bage, hvor gerne vi alle vil se ham gaa.
Vi have jo stadig taet meget om dig og Tor,
men og lidt skammet i "skadet", og i
sammen meget efter at erfare, hvorledes det vil
gaa, om du kan og vil blive boende,
og meget andet, og det er jo rimeligt at
du det ingen Bestemmelse forsligt kan
tage. Det vil naturligvis først lidt efter
lidt ske om sig for dig, hvorledes det kan
og bør blive. For os alle staar det selv-

følgedig som en tiltalende Tante, at den
dejeige skjen skien minne bevaar, men
ig for mit indkomme om godt en del
af det Tantelegens. Naar, nu bliver
du jo ia forsligt i Renter. - Men skal have
fot paa et Parer til Ellen, som ig har
saa mig for, at hun skal have til 4000
paa et saam elskovsigt Pige, ig lige for
nu. Men have skoven 3 Side til en
Bogstuen, Almen for alle Side, om Ped
ringen, der var indtraadt osv, men nu man
ig beqvem paa. - Ia ei foruden kom hjem
lea St. Georg og Dragen" jo 1900. De have
vænt" artige og kintu stude osv. Traven
at er mig i ledet sket, at i bogen have omt
fler nye borte for dem. "Dragen" (Lidvig) er
altid bleven Nr 1 i sin "Klam", medens
Jensen er kommen ind for Nr 5 til Nr 6
paa Grund af Anmerkning for "Udby"
ind og "Højmarksstudien". Hans "Kloster"
næsten er god nok. Ia er hjertelig Børn,
de hjer mere og mere i Dues Forceres

Tilværelse, is alle de breve, det er saa
mærkeligt at tænke paa, at man om
ganske faa Aar har et Par voxne Børn,
om man lever. Lidt og har en for saa til-
ke en Drenge mærkelig borte til at lære
Historie. Han husker det væsentlige af gaar
let hen over Britingene og saar Drott og Drott.
blide, som er et paafaldende for ham altsaa.
Han har læst ud at lære sin Jørgen,
mændes i det sidste Aar, at hans For-
stand i og for sig er borte. - Hvor det er
rart, at du har yngre Børn hos dig
nu, da alle andre vel er rejste, him maa
være en stor Glætte for dig. Jeg tænker mig,
at du om nogen Tid kommer til at lære
saa stærkt efter de 2, du har i Hjertet.
hvor, at du rigtig nok lige ind at berøje
dem, og saa faar du sig forhaabentlig at se
henne hos os. - Lev nu vel, min søde
Sandra! Hils yngre, Ballidan og de 3 unge
Børn.

Din hengivne Broder

Chr. B.